

NATURAL HISTORY MUSEUM 5 METEORA & MUSHROOM MUSEUM

προσφέρει εθνικό σύμβολο για τις χώρες της Νότιας Αμερικής. Από την ηλιόσια συλλογή των θηλαστικών του μουσείου ξεχωρίζουν οι γκιζαόκοι, που ζει σε μεγάλη ποικιλία διαστάσεων, το αγριοκά-
ρκο, γνωστό ως Καί Καί, το αγριόγδο, που είναι είδος βοοειδούς,
ο Πιλάτιν, που υπάρχει μόνο στη Ροδό, το Κοινό Ελάφι, το Ζορκάδι,
την Αϊνική γοργόνα, την επιθήνική Αμερικανική γούλη αρκούδα, την
Ζορκόκο, αλλά και την Άλκη, το μεγαλύτερο ελάφι της Γης.

Όμως, αυτό που κάνει το μουσείο να ξεχωρίζει από όλα τα μου-
σεία της Ελλάδας και να είναι ανταγωνιστικό με ανάλογα ευρω-
παϊκά, είναι ο τρόπος παρουσίασης των εκθέσεων και το υψηλό
επιστημικό αποτέλεσμα που προσφέρει.

Δύο Λατίν ανακαλύπτει «επρόσθετο έργο τέχνης» και
«ερευνητικό έργο» από τους επιστήτες, που απο-
τυπώνουν το πέρασμά τους στο βιβλίο εντυπώσεων του
μουσείου, αλλά και στην ανάρτησή τους στο facebook.

Η λειτουργία αυτή του «επρόσθετου έργου τέχνης»,
αλλά και το πληροφοριακό υλικό, στηρίζονται στην
επιστημονική γνώση που εγγυάται η συντήρηση του
μουσείου με το Πανεπιστήμιο Αθηνών, το οποίο
προσφέρει και τον επίσημο επιστημονικό του στίλ-
λουμελο.

Ακόμη, σε ειδικό χώρο του μουσείου, λειτουργεί η
εξέταση παλιών χρηστών «Αστροναύτης», όπου
στα παλιότερα φιλοξενούνταν εκθέσεις ζωγραφικής και
επιστήμης. Με βάση λοιπόν όλα τα παραπάνω, είναι αφο-
ράντορο ότι πρόκειται για ένα «ζωντανό» μουσείο, που καθη-
μερινά ο σπουδαίος του παλιός, διαδραματίζοντας σημαντικό ρόλο
στην εκπαίδευση της νεολογίας.

Της αρχής της δεκαετίας του 1980, τότε που το φυσικό περιβάλλον ήταν αλκοολούχο. Ένα μικρό παιδί βόδιζε συχνά με τον πατέρα του στα δάσος της Νέας Κουτσούφλας, της σημερινής Παναγίας, που βρίσκεται δίπλα στον Ιόρφο που οδηγεί από την Καλαμπόκα στα Μέτσοφο και το Γέριννο. Το παιδί, γερό και έγκλημα, απολάμβανε κάθε φορά τις εκάστες και τους ήλιους του δάσους, παρατηρώντας τον κόσμο της βλάστησης και την ποικιλία των πλασμάτων που ζούσαν μέσα σ' αυτό.

Ετσι, το δάσος και ο κόσμος του φώτισαν για πάντα στην ψυχή του μικρού εκείνου παιδιού. που μεγαλώνοντας, στο εικοστό του χρόνια, έζησε την πρώτη επαγγελματική του στην χώρα της ζωής στην Βόλα, η οποία μάλιστα γρήγορα στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία. Το παιδί εκείνο ήταν ο **Νίκος Πάλλας από τη Νέα Κουτσούφλας**, βλαχικής καταγωγής, ο οποίος μάλιστα, όπως λέει με καμάρι, μιλάει τα βλάχικα μέχρι

σήμερα. Τότε, στην Βόλα, ήταν που γεννήθηκε στα μυαλά του Νίκου το επικοινωνήσιμολογικό επικοινωνήσιμολογικό, η ιδέα για να γίνει κάποια ένα φυσικής ιστορίας.

Εκείνο το χρόνο, ο Νίκος ταξιδεύει σε όλα τον κόσμο παρατηρώντας τα απρόσιτα της φύσης σε κάθε τόπο. Όπου, εδώ και 25 χρόνια ο Νίκος και δύο ακόμη φίλοι του, με το ίδιο ενδιαφέρον, ένωσαν τις δυνάμεις και άρχισαν να συγκεντρώνουν τρυφερά ζώα και πτηνά. Έτσι φτάσαμε πριν δύο περίπου χρόνια στην ίδρυση του Μουσείου Φυσικής Ιστορίας Μετσόρων και Μουσείου Μαντινιτών, που η διαμόρφωση του με το κράτος εφ' όσον μήνες.

Η πραγματοποίηση του εγχειρήματος του Νίκου Πάλλας και των δύο φίλων του στηρίχθηκε οικονομικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή σε άλλα χρηματοδότη, αλλά όλα έγιναν με ίδια κεφάλαια των ιδρυτών.

Σήμερα ο Νίκος Πάλλας εκτελεί το επόμενο βήμα του μουσείου: εμπνευστική και διαρκή. Εκτός των άλλων, σταμάτησε για το τίτλο του μουσείου μια εντυπωσιακή συμμετοχή στον «Μύλο των Σπηλιών» στο Τρίκαλα για τα μέλλουσά, σκέφτηκε την επέκταση του μουσείου με έναν τρόπο εξαιρετικά εντυπωσιακό, που θα προκαλέσει το ενδιαφέρον σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Η «ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΟΥ ΜΟΕ» ΤΟΥ 2016

Αν γνώσας με κάποιο τρόπο, να επιτρέψουμε πίσω, στο να παρθεί, και να διαδοίμε μέσα στην Κιβωτό του ΜΟΕ, με τη φήμη της γη συγκεντρωμένα σ' αυτήν, τότε που ο με κατακλυσμός σκέπασε τα πάντα, ίσως να διακρίνεται μια οριστική παρόμοια με αυτές που βλέπουμε στις προθήκες του Φυσικού Μουσείου.

Πραγματικά, μπαίνοντας κινείται στον ισόγειο χώρο του μουσείου την αίσθηση πως βλέπεις ένα «παγωμένο» ενσταντάνι, ένα είδος σημείο του χρόνου, στο εσωτερικό της Κιβωτού του ΜΟΕ.

Ο χώρος περιβάλλεται από οκτώ δωμάτια, με απόλυτη ημικύκλιο των συνθηκών διαβίωσης των ζώων, τα οποία με τη «βίβα» τους ανάδεικνουν τη συνολική εικόνα. Στο δωμάτιο συλλογίζουμε καταπληκτικές σκηνές από τη ζωή στη φύση.

Στο δωμάτιο του δάσους ο κρυφός λύκος προσπαθεί να ελπίσει με δασόκοι, ενώ ένα είδος ελαφιού, παντοφύ, ξεφυλάει από το δάσος, δίπλα στη φωλιά μιας κόκκινης αλεπούς.

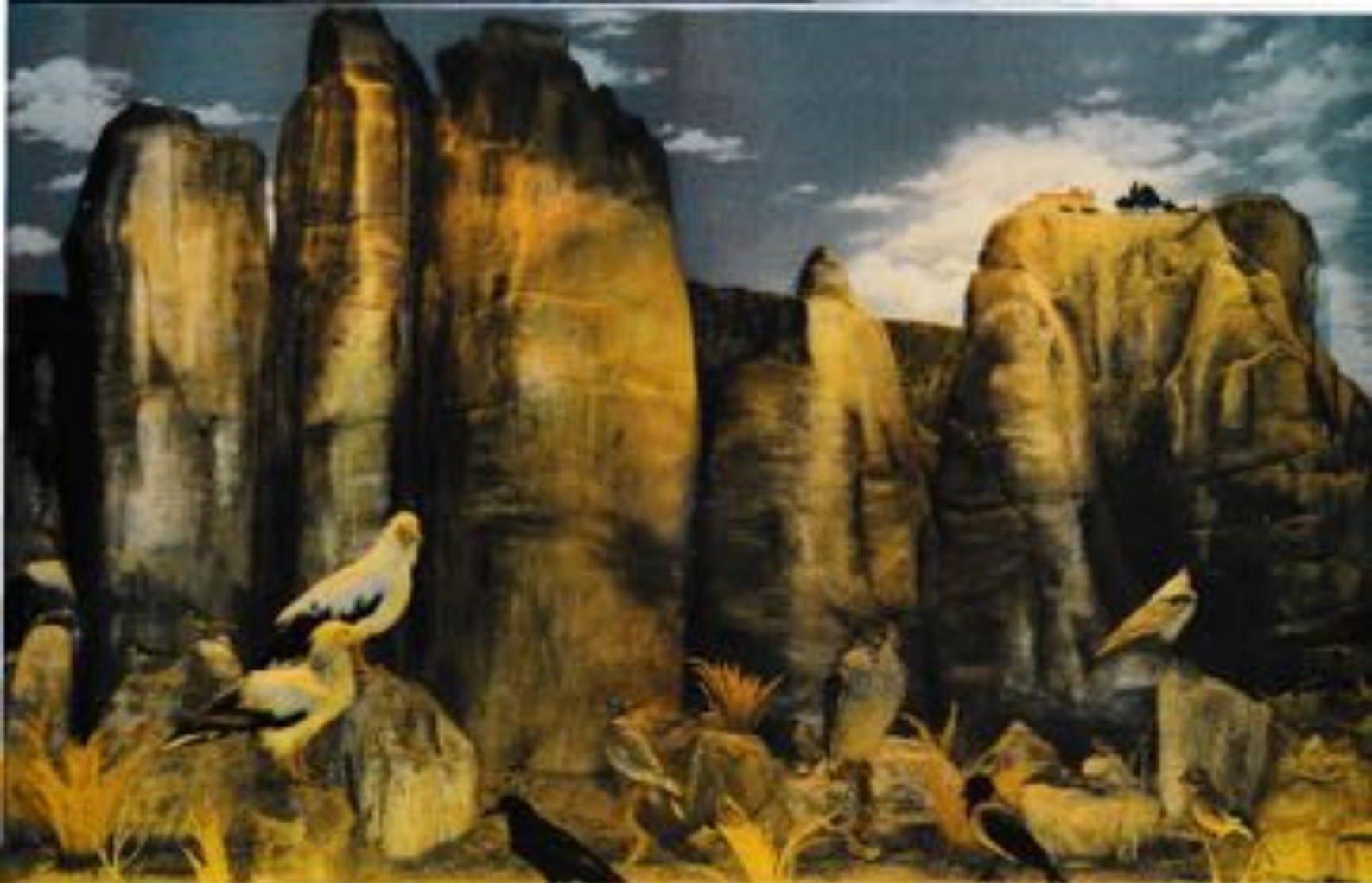
Στο διηγητικό δωμάτιο, ο Έλνιν υφίσταται, ανακαλύπτει τα υλικά και ανάμεσα τους ένας εντυπωσιακός Κύκνος, μια Ασπρόπτερος χήνα, που πετάει περήφανα, κι ένας μικρός λευκός κρυφός λαός.

Στο δωμάτιο της αρκατικής ζώνης, όπου όλα είναι κατάλευκα, περιβάλλεται και ζώο, δεσπόζει η Χιονόγλυφα και τα Ασπρόπτερος που κυνηγά, ενώ παρακολουθούν ένα πειγνύρι λαός ένα πειγνύρι αρκατικές αλεπούδες.

Στο επόμενο δωμάτιο ένας Αρκούκος επιδεικνύεται στο κά, με ανοικτή την ουρά του σαν βεντόμυ, μια Λευκή κρυφή και ένα πειγνύρι καμπίες περνάει στο επικοινωνήσιμολογικό, όπου τους ο Λύκος του Καναδά παραμένει.

Η πιο «ζωντανή» παράσταση, που κλέβει στην κυρίαρχη τα μάτια, βρίσκεται στο διηγητικό δωμάτιο. Είναι η επικοινωνήσιμολογική Χρυσόσκυτα τη στιγμή που βυθίζει τα νύχια του στη ραχοκοκαλιά αλεπούς, για να την παραλύσει και να μπορέσει να την καθίσει και ενός Κοιλάκου Φορτινιού, που προσπαθεί να ξεφύγει ένα διηγητικό.

Στο μεγαλύτερο δωμάτιο του μουσείου, που βρίσκεται σε επάνω από την είσοδο, δεσπόζουν δύο Βασίλισσες καθισμένες σε βράχια, ο ένας νεότερος από τον άλλο, ένας Χρυσόσκυτα και

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΜΟΥΣΕΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟ 2017

Το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Μετσούριων και Μουσείο Μανναριών είναι υποψήφιο για δύο βραβεία της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Μουσείων, για τα βραβεία Luigi Micheletti και το βραβείο DASA. Το Luigi Micheletti αφορά κοινότυπα μουσεία του κόσμου, όπως ταμείοι της Ελληνικής Ιστορίας, της Βαλκανικής και της Επιστήμης και βραβεύει τα μουσεία εκείνα που όχι μόνο παρουσιάζει κοινοτομίες, αλλά τις ερμηνεύει στον τρόπο λειτουργίας του και στην προβαλόμενη εκθεσιακή του.

Το βραβείο DASA έχει να κάνει με την ποιότητα των εκπαιδευτικών ενεργειών που προσφέρονται από ένα μουσείο και πως μπορούν να συνδυαστούν με τις εκθέσεις του μουσείου, ώστε να προσφέρουν μια ολοκληρωμένη πολυμεσική διαδικασία στην εκμάθηση.

Λευκόρραχος Γύφας. Χαμηλότερα, ανάμεσα στο βράχο, ξεπροβάλλει ο Ευρωπαϊκός Λύγκας, ενώ ένας σπάνιος Χιονοπετεινός της Κορσικής είναι έτοιμος να πετάξει.

Ένα άλλο δίδραμο, εντυπωσιακό κι αυτό, παρουσιάζει μια νυχτερινή σκηνή στο δάσος, με νυχτοβόια ζώα και πτηνά, όπου σιωπηλές φωλιές επιπλωμένες τα αστέρια που φωτίζουν τον ουρανό. Κάτω από αυτές ακριβόμαστε τον σπανιότατο αλβινο σαβό και το Ροκρόν, ενώ ένα ελμυροκοκκίνοδα παρακολουθεί πάνω από ένα δέντρο κι ένας Χουλουαίτης των Ουράλιων είναι έτοιμος να επιτεθεί σε μικρότερο θηλασικό.

Σε μία γωνιά, ανάμεσα στο διδράμα, υπάρχει ένας κύβος με εκθέματα, ανοικτός, χωρίς προστατευτικό τζάκι, όπου ο επισκέπτης έρχεται σε άμεση επαφή με τα ζώα, ενώ ψηλά, στην οροφή, πάνω από το κεφάλι των επισκεπτών, «πέφτει» με ανοιχτό το φτερό του, ένας πελώριος εντυπωσιακός αετός.

Μερικά εντυπωσιακά είναι το τελευταίο δωράκι, που ανε-
στά με εκπέδη τους δάκτους των Μεταύρων, με τη Μονή του
Ισπιδίου στην κορυφή. Εδώ υπάρχουν τα ζώα και τα πτηνά, το
αβάν στην περιοχή, όπως ο εμβληματικός Ασπροπόρσι, ο Πε-
το δελφιδόφιλο, καθώς και μια σπάνια λευκοσκή Κουρούνα.

Σταθώς ευχρήστος μπορείς σ' αυτό το δωράκι παραπο-
νών Ασπροπόρσι, ο οποίος στην περιοχή του Κόζακα αναφέρεται
καλόγο, επειδή, όπως λένε, αναδίνει ο καύκος πάνω του κι
τον πηγαίνει, διηκόη τον χρησιμοποιεί όπως ο άνθρωπος το αλ-
φάδι.

Ευχρήστος τότε μια ιστορία που μου είπες, πριν λίγα χρόνια,
Πύλη Τρακάτων, για έναν εκπαιδευμένο νέο σε κάποιο κυριό της
πόλης.

Η ιστορία αυτή δεν γινιόταν αν σήκεις στον κύριο της παρο-
ν αν είναι ένα πραγματικό περιστατικό του πρόσφατου παρελθ-
Καρού, ήτοι, ένας νέος εργαζόμενος μια νεοτερμική εταιρία
την οποία σε γάμο. Οι γονείς της όμως αρνήθηκαν να του τη δώ-
Τότε, εκείνος, οργισμένος τους είπε πως θα τους εκδικηθεί με
τρόπο, που θα θυμολύνει καθημερινά την άρνησή τους να του
δουν την κόρη τους.

Έτσι ο νέος από το κυριό, τρέφει κατά τον Κόζακα και ο
φαύλας σε μια ηλιόλη. Πήγαυσε προσεκτικά με φαλά, έπαι-
κουκάλογα και του πέρασε στον λαμό ένα λαύρι με μια κουδ-
σαν αυτές που θέζουν στα πρόβατα.

Από τότε, κάθε φορά που το κουκάλογα πετούσε πάνω από το
ριό, η κουδούνη έκοιτε δυνατά, θυμολύνοντας σε όλους, την α-
των γονιών της άρνησης κόρης, που κόβει τόσο πολύ και
πρεκίνδυνος νέος.

Είμερα ο Ασπροπόρσι είναι είδος που κινδυνεύει να εξα-
Πολλοί όμως, κατά τη δεκαετία του 1980, υπολογίζουν ότι στο
μας, όπου είναι η μεγαλύτερη συγκέντρωση πληθυσμού, 20-
200-250 ζευγάρια, ενώ σήμερα ο συνολικός πληθυσμός δε-
περνά τα 10 ζεύγη.

ΕΞΑΦΑΝΙΣΜΕΝΑ ΚΑΙ ΥΠΟ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΕΙΔΗ

Ας επιστρέψουμε όμως στην κόρη μας, τη μεγάλη αίθουσα των διαστάσεων, στο κέντρο της οποίας υπάρχει μια σειρά από τέσσερις μεγάλες πέριπτες προθήκες, που φιλοξενούν πολλά είδη πτηνών, ενώ δίπλα στην είσοδο της αίθουσας, μεμονωμένα σε προθήκες, βλέπουμε τρία είδη πτηνών που εξαφανίστηκαν και λίγα ακόμη τέσσερα θηλαστικά εκθέματα, είδη κροτάλων κινδυνεύοντα σήμερα.

Τα είδη που εξαφανίστηκαν είναι:

1) Η **Λεπτοπόδα**, σπάνιο παγκόσμιο είδος, που οι τελευταίες φωλιές της εντοπίστηκαν στην Κ. Σιβηρία, τη δεκαετία του 1920.

2) Το **Μεσσοασιατικό Περίστερι**, είδος περιστερίου της Βόρειας Αμερικής, το πολυπληθέστερο πουλι πουλί, που όταν οι πρώτοι Ευρωπαίοι έφθασαν εκεί, ο πληθυσμός του ήταν 3-5 δεκάτομμυρια πουλιά! Ο τεράστιος αυτός πληθυσμός αποδυναμώθηκε σταδιακά από την αποδόμηση και το μαζικό κυνήγι, ιδιαίτερα στο διάστημα 1870-1900. Ένα θηλυκό άτομο ήταν το τελευταίο του είδους, που πέθανε στον Ζωολογικό Κήνο του Σενάντι το 1914.

3) Η **Τουρλίδα της Αλάσκας**, που φώλιαζε στην Αρκτική του νησιού στην Καναδά και στην Αλάσκα και κάθε φθινόπωρο μετανάστευε στην Αργεντινή, όπου η τελευταία παρατήρηση του είδους έγινε το 1939.

Το **Θηλαστικό εκθέματα** που κινδυνεύουν σήμερα να αφανιστούν είναι:

1) Η **Χαμωίδα**, που η τελευταία παρατήρηση φωλιάματος στη χώρα μας καταγράφηκε το 1917 στο Κίβκι, ενώ το τελευταίο κρόνο εμφανίστηκε και πάλι στην Ανατολική Μοναχία και Βράκι.

2) Ο **Γυμνοκότος**, το σπανιότερο είδος γυμνο στην Ελλάδα, που στη

ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΤΟ ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ

- Γιατί το ίδιο το μουσείο αποτελεί ένα μεγάλο έργο τέχνης, με προσεγμένους και περιβάλλοντες διατάξεις των ζώων και των πτηνών.
- Γιατί η οργάνωση των εκθέσεων, η φυσικότητα των εκθεμάτων και η σύγχρονη παρουσίασή τους κατατάσσονται τα μουσεία ψηλά στην ποιητική κλίμακα.
- Γιατί όλα τα εκθέματα έχουν εξαιρετική ποιότητα, η οποία είναι των οποίων έτσι αντιστέκεται σε κορυφαίους Έλληνες και Ευρωπαίους συντηρητές.
- Γιατί ορατότητα είναι είναι σπάνια έως πολύ σπάνια, ακόμη και εξαιρετικότητα.
- Γιατί οι επισκέπτες του μουσείου, και ιδιαίτερα οι μικροί του φίλοι, έχουν άμεση επαφή με τα φυσικά περιβάλλοντα, ώστε να ευαισθητοποιηθούν έγκαιρα για τις λειτουργίες του.
- Γιατί η γνώση για τις απειλές κάθε είδους, που εκτίθεται στα μουσεία, αποτελεί δύναμη απελευθέρωσης της.

ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

- Η μέριμνα, συντήρηση και διαφύλαξη της φυσικής μας κληρονομιάς, καθώς και η δημιουργία τρόπων πληροφόρησης για τα φιλοξενούμενα είδη.
- Η προσφορά ποικίλων εκπαιδευτικών περιβαλλοντικών προγραμμάτων για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.
- Η συμμετοχή σε ερευνητικά προγράμματα σε συνεργασία με Πανεπιστημιακά Ινστιτούτα, σχετικά με το περιβάλλον και ιδιαίτερα με την ευρώτερη περιοχή των Βαλκανίων.
- Η διατήρηση εκτελεστικών, σημαντικών, εκθέσεων και ειδικά σκευασμάτων σε υψηλής ευαισθησίας περιοχή και είδη.
- Η ανάδειξη δραστηριοτήτων που φέρνουν σε επαφή τον άνθρωπο με τη φύση και τον πολιτισμό της.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Το μουσείο αποτελεί ένα εξαιρετικό εκπαιδευτικό χώρο, το οποίο πιστό στη φιλοσοφία του για την ευαισθητοποίηση των μαθητών και τη διαμόρφωση οικολογικής συνείδησης, οργανώνει εκπαιδευτικά προγράμματα για τους μικρούς του φίλους.

Τα τρέχοντα εκπαιδευτικά προγράμματα του μουσείου είναι για μαθητές νηπιαγωγείου και δημοτικού. Σύντομα όμως προβλέπεται να προστεθούν προγράμματα και για μεγαλύτερα παιδιά.

Ο βασικός θεματικός άξονας των προγραμμάτων αφορά στα οικοσυστήματα και στο παρόν και την μετανάστευσή τους.

«Φύση Όραμα», ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Στον πρώτο κύκλο, χρόνο της ζωής του, το μουσείο, τον περασμένο Ιανουάριο, κυκλοφόρησε ένα τριμηνιαίο περιοδικό με τίτλο «Φύση Όραμα», με θέματα σχετικά με το περιβάλλον και τις δραστηριότητες του μουσείου.

Πρόκειται για ένα καλαίσθητο έντυπο 32 σελίδων με θέματα που παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον και σελίδες αφιερωμένες σε περιβαλλοντικές οργανώσεις.

μέρα σπανίζουν μόνο στην Κρήτη και ο πληθυσμός του δεν ξεπερνά το 30 άτομα.

3) Η **Μεγάλη Οπίδα** (ή **Αγριόγαλας**), η οποία τον 19ο αιώνα φυλλοφόρε στην Ελλάδα, ενώ οι τελευταίες καταγραφές για φυλλοφορία προέρχονται από την Κεντρική Μακεδονία τη δεκαετία του 1920. Σήμερα, οι παρατηρήσεις του είδους στη χώρα μας είναι πολύ λίγες και η σοβαρότερη απειλή είναι το κυνήγι.

4) Ο **Θαλασσοεστός**, που σπανίζει στη χώρα μας σε μεγάλους υγρότοπους (δέλτα ποταμών, λιμνοθάλασσες, λιμένες), κυρίως της Β. Ελλάδας και φυλλοφορεί σε μεγάλα δέντρα. Απειλείται κυρίως από την υποβάθμιση των υγρότοπων, αλλά και από το ανεξέλεγκτο δολώματα και τη μοθυδίαση από τα σκάφη.

ΣΤΟ «ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΩΝ ΜΑΝΙΤΑΡΙΩΝ»

Αντιδρώντας κεντρί στον όροφο του μουσείου και ακολουθώντας το «μονοπάτι των μανιταριών» βρίσκεται διαθήκας μέσα σ' έναν ποικιλομορφικό κόσμο, σ' ένα πανέμορφο δάσος, όπου ανάμεσα στα δέντρα και στο λιβάδι ξεπροβάλλουν τα μανιτάρια δίπλα σε ζωή του δάσους.

Εδώ, ο Αμνιτής ο Κασσάρκος, ο Κανθαρίσκος ο Δρύσσιος, ο Κορινθίος κωμήτης, ο Φωκιανός Αμνιτής ο Φαλλοειδής, ο κορυφαίος φαγώσιμος Βυλβίτης ο Εδυδής, και μεταξύ αυτών ο Αμνιτής ο μυγοκίονος, το γνωστό σε όλους μαντάρι των παραμυθιών, με το κόκκινο χρώμα και τις λευκές βούλες, συνυπάρχουν αρμονικά με σφαιρογούρνο, παρικόδι, σκατακόριους και διάφορα είδη πουλιών του δάσους. Κι όλα αυτά ανάμεσα σε οξείς, πεύκα, έλατα και δρυς, δίπλα σε μυρτιά και πευκίονους κορυμνίσ δέντρων, που είναι γεμάτοι από διάφορα είδη μανιταριών. **Πρόκειται για μια τέλεια αναπαράσταση του φυσικού περιβάλλοντος.**

Το μουσείο διαθέτει μια μεγάλη συλλογή μανιταριών, με το πληθύνον αντιπροσωπευτικά είδη που υπάρχουν στην Ελλάδα. Για να γίνει κό-

ΟΤΖΙ, Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

δίπλα στην χώρα των μανιταριών, ο τουρισμός, σε φυσικό μέγεθος, μας δείχνει ο Οτζι, ο άνθρωπος των πάγων βρέθηκε παγωμένος στις Άλπεις το 1991 κατά κάποιον τρόπο.

Ο Οτζι ζήσας πριν από 5.000 χρόνια, ταγέρ του βρέθηκε τρία χρόνια ένω ήταν το Σεντγκο, το ενσωματωμένο εκπαιδευτικό για να δείξει φυσικά είναι που ο Παντοκράτορας της επιβολής κρημνιστεί για να επισημασθούν τα παλαιά πολιτικά συστήματα και οι τρεις ένα μικρό σε μέγεθος μαντάρι, που ταυτοποιήθηκε μέχρι σήμερα. Έτσι λοιπόν ο Οτζι, με ταγέρ τα μανιτάρια και ταγέρ στα ταγέρ του, βρέθηκε παγωμένο στην Μουσείο Μανιταριών.

ΜΑΝΙΤΑΡΟ-ΔΡΑΣΕΙΣ

Ιδιαίτερα ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι δραστηριότητες που προτείνονται γύρω από τον άνθρωπο με τα φύλλα και κυρίως με τα μανιτάρια. **ΓΝΩΡΙΣΤΕ** μαζί μας τον μαγευτικό κόσμο των μανιταριών στο πανέμορφο δάσος της Πύλου. **ΑΜΑΖΗΤΗΚΤΕ** αυτά τα ποικιλομορφικά προϊόντα των ελκικών βουνών. **ΑΠΕΥΤΥΣΣΤΕ** με τη φωτογραφική σας μηχανή μοναδικά γεωγραφικά είδη. **ΚΑΤΑΓΡΑΦΤΕ** μέχρι από τα κλάδια είδη μανιταριών. **ΜΑΖΕΥΤΕ** με τη βοήθεια των ειδικών τα υπέροχα αυτά είδη. **ΜΑΓΙΣΤΕ** παραδοσιακά μέχρι από το 2000 είδη μανιταριών, που ευδοκίμασε η χώρα μας. **ΓΕΥΣΤΕ** ένα γνήσιο προϊόν της ελληνικής γης, που η νοστιμιά του θα σας μείνει αξέχαστη.

τονισμός ο κύκλος της ζωής τους, τα περισσότερα από αυτά πεθαίνουν σε τρεις φάσεις ανάπτυξης, στην αρχική, την ενδομήτρη, την τελική και εκθιούνται με βάση το οικοσύστημα, όπου καρπύονται το κάθε είδος.

Σε ειδικές προθήκες, πάνω σε θερμοστάτη μανιταράκια, οι γεύσεις κατά τις δημοσκοπήσεις τους, εκθιούνται οι περιθώριες τροφές το Τούδε το Μεθυστικό, που είναι φαγώσιμο είδος γάλακτος εμπορικής αξίας, το Τούδε των μεγάλων, που είναι το τέτο είδος τροφίμου στον κόσμο ή το Τούδε του Μπρεζ, που είναι εμπορικής αξίας.

Ορισμένα είδη μανιταριών μπορούμε να τα θαυμάσουμε και στις προθήκες, όπως τον Αμνιτή τον κίτρινο με μυρτιά και τούδε, που όμως δεν τρώγεται, τον Αμνιτή τον Κοκκινοκόκκινο, είναι εξαιρετικά νόστιμο, στην πανέμορφη Γαλακτοπία τη Πύλου που τρώγεται και ψάει κι ένα ανακατασκευασμένο ιδανικό, τον τον ανοιχτό, που τρώγεται μόνο όσο διαρκείει σε σάβας και τέλος τον Λύραρο τον μαγευτικό, ένα τροφικό μαντάρι, η φη που θυμίζει έντονα καφέ, το οποίο βρέθηκε πολύ πρώην στην Ελλάδα και μάλιστα στην Πύλο και στη Χαλκιδική.

Δεν θα μπορούσε να κλείσει την παρουσίαση του Μουσείου μανιταριών της Κοζακινάδας, δίχως να αναφερθώ σ' ένα πρόσφατο έργο σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση του και στην παροχή του. Είναι ο μανιταρολόγος Γιώργος Κωνσταντινίδης, δεύτερος από το Γρεβενό και Πρόεδρος των Μανιταροφίλων Ελλάδας γνωστή οφθαλμ των μανιταριών, με παλιόχρονη εμπειρία νεότερη ελληνικών και ξένων πανεπιστημίων και συγγραφέα των βιβλίων, φωτογραφικών οδηγών μανιταροσυλλεκτών.

ΚΥΝΗΓΙ ΤΡΟΥΦΑΣ

Το μουσείο, στην προσπάθειά του για τη δημιουργία ενδολεκτικών τουριστικών δραστηριοτήτων σχετικά με τον φυσικό μας πλούτο, διοργανώνει, σε συνεργασία με τουριστικά γραφεία «κυνήγι» τρούφας. Εξοπλισμένοι τρουφιέσκοι με τον εκπαιδευτή τους, επιδίδονται στην εύρεση αυτού του μοναδικού καρπού της ελληνικής γης, προσφέροντας ένα ανεπανάληπτο θέαμα στους επισκέπτες της περιοχής, οι οποίοι ταυτίζονται γρήγορα με το είδη και τις χρήσεις του εκλεκτού αυτού εδέσματος. Η απόλαυση όμως δεν σταματά εδώ, αλλά συνεχίζεται, αφού οι επισκέπτες μπορούν να γευτούν απευθείας τους καρπούς των κόπων τους με μια εξαιρετική τρουφιμοκαρνολάδα, που φτιάχνεται εκεί από έναν εκλεκτό σαρμ, σε ένα εντυπωσιακό μαγειρικό σκεύος, που χωράει 80 μερίδες. Τρουφιοκυνήγι γίνεται και σε άλλες χώρες, αλλά τρουφιοκυνήγι σε συνδυασμό με μαγείρεμα τρουφιμοκαρνολάδας μόνο στο Μουσείο γίνεται μόνο εδώ! Αναμφίβολα πρόκειται για μια εμπειρία, που πολλοί θα ήθελαν να ζήσουν.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΤΕΡΥΓΑ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΑΝΤΑΡΙΩΝ

Μια νέα πτέρυγα που αφορά τα μαντάρια στέκεται πρόσφατα το Μουσείο, με τη συμβολή του προέδρου των Μανταριόφιλων Ελλάδας, κ. Γεωργίου Κωνσταντίνου, οποίος είναι και ο εμπνευστής αυτής της πτέρυγας. Ο κ. Κωνσταντίνου επέλεξε μια σειρά θεμάτων εκπαιδευτικού χαρακτήρα, που δείχνουν τη σχέση των μανταριών με τη γεωγραφία, την ιστορία, τη λαογραφία, αλλά και τη γαστρονομία, τη φαρμακευτική και την ενασχόληση γενικότερα. Τα θέματα αυτά, αποτυπώσαν εντυπωσιακά σε τοιχογραφίες, ζωρικά καλλιτεχνικές της περιοχής. Πρόκειται για όλη τη μακροχρόνια του Μουσείου Ιστορίας Μεταώρων και Μουσείου Μανταριών η οποία συνδέει το εκθέματα του μουσείου με την πολιτιστική παράδοση.

γεγονός που το καθιστά πρωτοπόρο σε ευρωπαϊκό επίπεδο στον τομέα αυτόν.

ΓΙΩΡΓΗ ΜΑΝΤΑΡΙΟΥ

Το μαντάρι, γνήσιο προϊόν και μοναδικός πλούτος της ελληνικής γης, δεν θα μπορούσε να μην εμπνεύσει τους ιδρυτές του μουσείου για τη διοργάνωση μιας μεγάλης γιορτής των μανταριών. Ετσι, τον Οκτώβριο του 2015 πραγματοποιήθηκε η 1η Γιορτή Μανταριού, που διοργάνωσε το Μουσείο στην Καλαμπάκα, όπου δέκα σαρμ μανταριών, όπως κι άλλες μερίδες μανταροεδεσμάτων, με είκοσι διαφορετικούς τρόπους, ενώ 5.000 άτομα πήραν μέρος στη γιορτή. Φέτος πραγματοποιήθηκε με τη στήριξη επιτυχία η 2η Γιορτή Μανταριού στα 26, 27 και 28 Αυγούστου, στην πλατεία της Καλαμπάκας, με τη συμμετοχή διηλεκτών

κόσμου από ήπειρο και εκπροσώπων μεταρροφίλων από άλλες χώρες. Μανταριόφιλοι κι άλλες μερίδες μανταροεδεσμάτων, ενώ ο κορός, το τραγούδι και το ποδό συνθέτουν το σκηνικό της γιορτής, η οποία είναι πλήρως δωρεάν για την περιοχή, που η εμπειρία της όμως την υπερβαίνει. ●

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Καθημερινά 10π.μ. – 8π.μ.
Τον χειμώνα το κτήριο μεταφέρεται.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΕΤΕΩΡΩΝ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΑΝΤΑΡΙΩΝ

Πλ.δου 29, 42200 Καλαμπάκα
Τηλ. 24270-24888

www.meteoriumuseum.gr

e-mail: info@meteoriumuseum.gr

ΚΑΦΕ ΚΑΙ ΠΟΛΗΤΗΡΙΟ

πλά στην είσοδο των μανταριών, στην άκρη, σπουδαίο το café του μουσείου, με θέα τους βράχους των Μεταώρων. Εδώ, σε μια γωνιά, μπορεί ο επισκέπτης να φωτογραφηθεί παρ'ότι με μια μέρα κούραση από τον Καναδό, όλη, ταχυμετρική φυσικά, με φόντο ένα τοπίο του δάσους, από στο café βρίσκεται και το πωλητήριο του μουσείου, όπου μπορεί κανείς να βρει μοναδικά «γνήσιμα» και άλλα, από 1 έως 30 ευρώ και πολύτιμα όργανα μανταριών, εξαιρετικές ποσότητες σε καρτελινικές συσκευασίες και μανταροπονημένα βάζα, από 4 μέχρι 15 ευρώ.

Ιδιαίτερα εντυπωσιακό, ως προς τη γέυση, είναι το **μαντάρι γλυκό**, που παρασκευάζεται από τον Κωνσταντίνου τον βράσιμο.

Το ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΑΝΤΑΡΙΩΝ, στην προσπάθειά του να αναδείξει το μαντάρι ως προϊόν με υψηλή διατροφική αξία, δημιουργεί μια σειρά από 50 διαφορετικά είδη προϊόντων μανταριών και τρούφας, τα οποία διαθέτει πλέον στην ελληνική αγορά, σε αποκλειστική καταστήματα, ενώ στοιμάζει, παρόμοια και την εξαγωγή τους στην ευρωπαϊκή αγορά. Όπως είναι γνωστό, το μαντάρι είναι πλούσιο σε πρωτεΐνες, βιταμίνες και ανόργανα στοιχεία, ενώ

αντίθετα είναι φτωχό σε υδατάνθρακες, λίπη και θερμίδες. Όταν αποξηραίνονται γίνονται ακόμα νοστιμότερα και πολύ πιο πραγματικά από τα φρέσκα.